

A Pécsi Ítéltábla a dr. Krasznai Mária ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Kolozsvári Ágnes jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (címe)alperes ellen - akinek pernyertessége érdekében a dr. Gyulai Emese jogtanácsos által képviselt Alperesi beavatkozó (címe) beavatkozott - kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. június 23. napján kelt 20.P.20.364/2011/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében fellebbezett részében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó részében részben megváltoztatja, és a felperest terhelő, államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 20.000 (húszezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 20.200 (húszezer-kettőszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek és a beavatkozónak személyenként 8.400-8.400 (nyolcezer-négyszáz-nyolcezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. augusztus 15-én utasként közlekedési balesetet szenvedett. A balesetben közrehatott mind a szemből jövő, mind pedig azon gépjármű vezetőjének a közlekedési szabályszegése, amelyben a felperes utazott. A szemből jövő gépjármű vezetőjét, H.S. J-t a P Bíróság a 10.B.446/2006/25. számú ítéletében bűnösnek mondta ki maradandó fogyatékossgot eredményező közúti baleset gondtalan okozásának vétségében, és vele szemben büntetést szabott ki. Az alperes a H.S.J. által vezetett, B Kft. tulajdonát képező XXX-000 forgalmi rendszámú I típusú

tehergépjármű, míg a beavatkozó a felperes munkáltatójának tulajdonában állott, S.L. által vezetett YYY-000 forgalmi rendszámú F típusú gépjármű felelősségbiztosítója.

A balesetben a felperes maradandó fogyatékoságot szenvedett, bal lábfeje összetetten sérült, bal lábának IV. és V. ujját a percközi ízületeknél amputálni kellett, a V. lábközépcsont darabos alapterc közeli törését, a külbokanyúlvány kiscsont törését, sajkacsont vonalas törését és a bal láb I., IV. és III. középcsontjának haránttöréseit szenvedte el. A sérülések további maradandó következménye a lábsüllyedés és a láb bőrének túlbujánzása. A lábujjak részbeni amputációjának következtében a felperes kisség bicegve jár, bizonytalan a járása, lába fáj, zsibbad, időnként érzéketlen. A felperes baleseti egészségkárosodása 24%-os, munkaképesség-csökkenése 30%-os.

Felperesnek 2004. évi nettó jövedelme összesen 294.524 forint volt. A baleset következtében 2007. évben a felperes 65.410 forint jövedelemtől esett el. A felperes jövedelme 2008. évben összesen 848.429 forint, 2009. évben 1.624.300 forint, 2010-ben havi 360.000 forint körül volt. A felperes által a balesetet követően elvállalt munkák ellátása során nehézséget jelentenek számára a balesetből eredő sérülései, lábának zsibbadása és fájdalma, illetőleg a nem megfelelő stabilitás, így munkáját csak ereje megfeszítésével tudja ellátni.

A felek az elsőfokú eljárásban, 2010. június 23-án jogerős egyezséget kötöttek és megállapodtak abban, hogy az alperes a felperesnek a balesetből eredő nem vagyoni kárai megtérítése címén 3.700.000 forintot fizet, ezzel a felperes az őt ért személyiségi jogi sérelmekből eredő igényét kielégítettnek tekinti.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a 2007. évben kiesett jövedelem címén 65.410 forint és ennek 2008. január 1-től a kifizetésig járó kamatai, 2008. január 1-től 2009. december 31-ig erőmegfeszítési járadék címén összesen 448.890 forint, valamint 2010. január 1-től havi 20.000 forint megfizetésére. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 65.410 forintot és annak 2008. január 1-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 62.043 forint elsőfokú részperköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 66.458 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a kártérítési felelősségének jogalapját és a 2007. év tekintetében kiesett 65.410 forint kiesett jövedelem és járulékai vonatkozásában helytállási kötelezettségét az alperes nem vitatta.

A 2008-tól kezdődően erőmegfeszítési járadék címén előterjesztett kereseti kérelmet elutasította, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy még abban az esetben is, ha a munkaképesség-csökkenés teljes egészét tekinti úgy, mint amit a felperes rendkívüli munkavégzéssel kompenzál, a

felperes jövedelmének 70%-a is meghaladja a balesetet megelőző évben elért átlagos havi jövedelmet, így a Ptk. 365.§(1) bekezdésben írt feltétel nem teljesült, azaz a baleset előtti keresetéhez, jövedelméhez viszonyítva a felperesnek vesztesége nem keletkezett.

A perköltség viselés körében megállapította, hogy a felperes túlnyomórészt pervesztes lett. A pertárgy értékénél figyelembe vette az 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, 448.000 forint nehéz fizikai munkák költségének pótlása, 65.410 forint 2007-ben kiesett jövedelem, 98.890 forint 2008. évi erőmegfeszítési munka, 350.000 forint 2009. évi erőmegfeszítési munka és 2010-től havi 20.000 forint alapján számítva 240.000 forint erőmegfeszítési járadék iránti igényt, mindösszesen 6.204.300 forintot, amely alapján a feljegyzett eljárási illetéket 372.300 forintban határozta meg. Figyelemmel arra, hogy a felek a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában a pertárgyérték 80%-át kitevően egyezségekre jutottak, így az elsőfokú bíróság az illetéket ebben a részben az Itv. 58.§-a alapján 10%-ra mérsékelte, és e tekintetben megállapította, hogy azt a Kmr. 14.§-a alapján az állam viseli. A kereseti kérelem fennmaradó 19%-ára eső 70.700 forint illeték viselése tekintetében, a Pp. 81.§ (1) bekezdésének alapján határozott, figyelemmel arra is, hogy a felperes a per során a 448.000 forint nehéz fizikai munka pótlásának költségei iránt előterjesztett kereseti kérelmétől elállt. A kereset erre vonatkozó részében a felperes kizárólagosan lett pervesztes, míg az alperes által elismert 2007. évre kiesett jövedelem vonatkozásában pernyertes, ezért a 70.700 forint illetékből 66.500 forint viselésére kötelezte a felperest, míg az alperest terhelő 4.200 forint illeték körében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ügyvédi munkadíj tekintetében a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) és (2) bekezdése alapján pernyertesség arányában kötelezte a feleket.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a felperes módosított keresetének maradéktalan teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a nehéz fizikai munka iránti járadék tekintetében a keresetet elutasította, annak indokát azonban nem adta. Előadta, hogy az erőmegfeszítési járadékra irányuló kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság teljes mértékben téves döntést hozott, illetőleg, hogy figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a felperesnek az elsőfokú eljárásban igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes terhére a perköltséget tévesen állapította meg, illetőleg előadta azt is, hogy a felperes jogi képviselőjének a 2011. június 23. napjára kitűzött tárgyalásra szóló idézése elmaradt. Másodlagosan felvetette az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének lehetőségét is megalapozatlanságra hivatkozással.

Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, az abban kifejtett helyes indokok alapján.

A fellebbezés a per főtárgya tekintetében alaptalan, a perköltség tekintetében részben, az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A felperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben a másodfokú bíróság az iratokhoz szerelt térítvény tanúsága alapján megállapította, hogy a felperes jogi képviselőjének idézése az elsőfokú bíróság által 2011. június 23. napján megtartott tárgyalásra szabályszerűen megtörtént.

Alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül utasította el a felperes által a nehéz fizikai munkák költségének pótlása vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelmét, ugyanis a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján megállapította, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban e kereseti kérelmétől elállt - helyesen kereseti kérelmét e vonatkozásban leszállította -, így az elsőfokú bíróságnak a kereset erre vonatkozó részéről döntenie nem kellett.

Ugyancsak alaptalanul sérelmezte fellebbezésében a felperes az általa indítványozott igazságügyi orvosszakértői bizonyítás mellőzését, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárásban (P.20.364/2011/7.sz. jegyzőkönyv 1. oldal) az alperes úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja azt, hogy a baleset következtében a felperes 30%-os munkaképesség-csökkenést szenvedett, így az alperes által nem vitatott tény további bizonyítása szükségtelenné vált.

A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében az erőmegfeszítési járadék elutasítása körében kifejtett indokokkal. A Ptk. 356.§ (3) bekezdése közvetlenül nem a baleseti járadék jogalapjára vagy feltételeire, hanem a járadék alapjául szolgáló keresetveszteség számításának módjára, ezen belül a baleset utáni jövedelem figyelembe vehető összegének meghatározására tartalmaz rendelkezéseket. A rendkívüli munkateljesítmény önállóan nem lehet alapja a járadékigénynek, csak kártérítésre vonatkozó más rendelkezésekkel együtt alkalmazható. A Ptk. 356.§ (1) és (3) bekezdésének együttes alkalmazásából következik, hogy a rendkívüli munkateljesítményből származó speciális jogkövetkezmények levonásához mind a Ptk. 356.§ (1) bekezdésében, mind a (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek fenn kell állniuk. A baleset előtti és utáni jövedelem közötti különbség vizsgálata során a feltételek fennállása akkor is megállapítható, ha a keresetkülönbség csak a rendkívüli munkateljesítménnyel elért jövedelem figyelmen kívül hagyásával mutatható ki. Mindennek alapján a járadék megállapításához nélkülözhetetlen a baleset előtti és utáni jövedelem pontos feltárása, amely az elsőfokú eljárásban maradéktalanul megtörtént.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp. 253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

Alaposnak találta ugyanakkor a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését annyiban, hogy a Pp. 24.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a pertárgyérték helyes meghatározása során az ereje megfeszítési járadék és a nehéz fizikai munkák költségének pótlása iránt előterjesztett járadékigény tekintetében a lejárt járadékösszegek figyelmen kívül maradnak. A folyamatos járadék egy évi összege számítandó a pertárgy értékének, ami adott esetben 28.000 forint X 12 hónap, azaz 336.000 forint volt, ehhez kell hozzászámítani a 2007. évre alperes által is elismert 65.410 forintos jövedelem kiesést, így 401.410 forint tekintetében kellett meghatározni a peres felek illetékviselési kötelezettségét. A teljes 6%-os illeték 24.084 forint, a 401.410 forintból 65.410 forint tekintetében lett a felperes pernyertes, ami 17%-os felperesi és 83%-os alperes pernyertességet jelent, így a 24.084 forintos illeték 17%-a, azaz 4.100 forint viselésére köteles az alperes illetékmentessége folytán az állam, míg 20.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték viselésére köteles a felperes.

A fenti számításnak megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték viselése körében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben pedig azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezései a jogszabályoknak megfelelnek.

A lényegében teljes egészében sikertelen fellebbezés folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték valamint az alperes és a beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésére, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2012. január 19.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró